

Juleaften 2023

*"jul, det cool sikke tiden den går,
der er intet lavet om siden sidste år,
det de samme ting vi spiser, det de samme ting vi laver,
det de samme ting i TV, det de samme julegaver,
samme penge problemer det dyrt og hårdt,
udelukkende overtrukne kontokort.*

Nogenlunde sådan lyder det i den legendariske jule-rap, som MC Ejnar, og altså ikke MC Juul, rappede sig igennem i 1988. Selv om sangen har mere end 35 år på bagen, så er den stadig lige populær, for tænder man for radioen, kan man selv den dag i dag ikke undgå at høre den.

MC Ejnar, hip-hop gruppen, har sagt om sangen, at den *angriber* tomme traditioner og gentagelser for gentagelsernes skyld:

- intet lavet om siden sidste år
- de samme ting, vi spiser
- de samme ting, vi laver
- de samme julegaver osv. osv.

Det samme gør vi her i kirken, altså gentager:

- Det de samme salmer, vi synger
- Det det samme evangelium vi hører
- Det det samme håb, der vækkes

Gentagelser for gentagelsernes skyld. Juleaften er den dag på året, hvor allerflest danskere går i kirke. Vi kommer for at høre det evangelium, som vi har hørt, fra vi var børn:

"Og det skete i de dage..."

Vi ved jo godt, hvad det var, der skete i de dage. Men alligevel har vi brug for at komme i kirken netop i dag for at høre ordene en gang til og for at synge de salmer, der handler om netop det, der skete i de dage.

Gentagelser for gentagelsernes skyld.

Det er stik imod tidens trend. Fra alle sider og kanter kan vi høre paroler om det modsatte. Om at gentagelser er noget negativt.

"Status quo is not an option"/status quo er ikke en mulighed, kan man høre politikere sige. Eller virksomhedslederen siger "ingen udvikling er afvikling", og man kan få smarte t-shirts til børn, hvor der står "create the future" eller "the future is yours, make it". Værsgo at skabe din egen fremtid!

Tænk hvis parolen lød på samme måde om julen! "Status quo er ikke en mulighed." "Skab din egen jul". "Skab dit eget juleevangelium." Det ville jo ikke give mening. Julen er kun meningsfuld, fordi vi

mødes om det samme budskab år efter år; *der er intet lavet om siden sidste år*, som MC Ejnar synger.

Vi har alle brug for et sted at komme til, som er konstant. Som vi kan regne med. Hvor der ikke sker en helt masse forandringer og udvikling. Et sted, hvor vi ikke er overladt til os selv, og hvor vi ikke skal præstere for at blive set og hørt.

Et sted, hvor vi fastholder traditionen og kender de ord, der siges, og de salmer, der synges. Hvor vi kender det budskab, der lyder søndag efter søndag, jul efter jul. Når vi fastholder traditionen, husker kroppen og sindet alle de andre gange, vi har siddet på kirkebænken til en trist begivenhed som en bisættelse eller begravelse, eller til en mere festlig begivenhed som et bryllup eller en barnedåb. Vi bliver opmærksomme på, at her har vi siddet generation efter generation. Slægter følger slægters gang, som vi skal synges i den sidste salme i dag.

Af samme grund skal man heller ikke lave en hel masse om i søndagshøjmessens. Man skal ikke ændre i det, der gøres og siges i højmessens om søndagen, og heller ikke i sakramenternes ordlyd, altså dåben og nadveren.

Kristendommen skal nemlig ikke *tilpasse* sig verden. Kristendommen skal ikke lave om på sig selv for at *gøre* sig relevant for verden. Derimod skal kristendommen stå fast på sig selv og *vise* sin relevans for verden. Der er stor forskel på at *gøre* sig relevant og *vise* sin relevans!

Desuden – og det er vigtigt – hjælper gentagelsen og traditionen os med at huske på det, som vi aldrig vil kunne skifte ud;

nemlig sagen selv!

For det er ikke gentagelsen og traditionen *i sig selv*, som er det vigtige. Hvis det var det, kunne vi lige så godt nøjes med at skabe vores egen december- eller vintertradition med sange og digtlæsning, og så blot gentage *det* år efter år.

Når vi kommer her i kirken juleaften, får vi et budskab, en gave – om man vil – som overgår alt, hvad vi mennesker selv kan skabe.

Vi får et løfte om, som jeg læste fra Esajas-teksten:

”at det folk, der vandrer i mørket, skal se et stort lys, og at lyset skinner for dem, der bor i mørkets land, for et barn er født os og herredømmet skal ligge på hans skuldre.”

Disse ord er forudsigelsen i det gamle testamente om, at Gud vil lade sin søn føde med en krop, et ansigt og et sprog.

Det med, at lyset skinner for dem, der bor i mørkets land, er jo egentlig en lidt pudsigt formulering, for hvis der er lys, kan der ikke være mørke. De to er hinandens modsætninger. Går man på en mørk vej, forsvinder mørket, når et par hvide forlygter skinner imod en.

Så måske er det et andet lys, som Esajas profeterer om....

I kender sikkert alle beretningen om, hvordan Gud skabte Himlen og Jorden og alt, som er derpå. Dengang var der mørke over urdybet. Gud sagde:

Der skal være lys! Og der blev lys. Gud så, at lyset var godt, og Gud skilte lyset fra mørket.”

Se, det var første dag. Først på den fjerde dag sagde Gud:

”Der skal være lys på himmelhvælvingen til at skille dag fra nat.”

og først da skabte han solen, månen og stjernerne.

Så det lys, det guddommelige lys, som Gud skabte den første dag, er altså et andet lys, end det lys, der gør os i stand til at se, når solen er gået ned, og mørket har lagt sig over landet. Det er nemlig det lys, der skinner ind i det mørke, der har lukket sig om mennesker. Jesus-barnet er åbenbaringen af alt det lys, som vi ikke ser, men som alligevel oplyser vores liv og giver os ro.

Det vigtigste sted, hvor vi kan se det lys, som vi ikke kan se med vores øjne, er i vores næste. For det, der binder os mennesker er sammen, er ikke materielle goder. Det, som binder os sammen, er alt det lys, som vi ikke kan se.

Og jeg vil slutte denne juleprædiken med endnu et stykke musik – denne gang er der noget for jer, der er født efter 1988. Og jeg skal nok skåne jer for at forsøge at rappe det.

Det er sangeren *Troels Gustavsen* (engang brugte han kunstnernavnet Noah). Han har skrevet sådan her om julelyset og næstekærligheden:

Så tænd et lys for de mennesker

Og for alle dem som vi glemmer

Giv dem håb

Og giv dem fred

Og giv dem lidt mere kærlighed

Jeg tænder lys i december

Og jeg tænker på dem jeg elsker

De gi'r mig håb

De gi'r mig fred

Det alt jeg ønsker ved juletid.

Gå herfra i erindring om, at det vigtigste lys er det, man ikke ser!

Glædelig jul.